

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžo/72/2015
Identifikačné číslo spisu:	9013010040
Dátum vydania rozhodnutia:	04.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9013010040.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: I. W., bytom B., zast.: H., bytom B., proti žalovaným: 1/ Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Bánovce nad Bebravou, Školská 769/27, Bánovce nad Bebravou, 2/ Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trenčíne, Jilemnického 1, Trenčín, 3/ Prezídium Policajného zboru Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, 4/ Sekcia kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, 5/ Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, 6/ Okresná prokuratúra Bánovce nad Bebravou, K zornici 892, Bánovce nad Bebravou, 7/ Krajská prokuratúra Trenčín, Legionárska 7158/5, Trenčín, 8/ Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia (bloku na pokutu nezaplatenú na mieste) žalovaného 1/ zo dňa 23.03.2011, č. U., o preskúmanie trestného oznámenia žalobcu pre podozrenie trestného činu zneužitia právomoci, o preskúmanie nároku žalobcu o náhradu ujmy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/84/2013-107 zo dňa 07.10.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/84/2013-107 zo dňa 7. októbra 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým uznesením zastavil konanie podľa § 250d ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) z dôvodu, že žaloba voči rozhodnutiu žalovaného 1/ zo dňa 23.03.2011 evid. č. bloku U. bola žalobcom podaná oneskorene. Zároveň rozhodol o postúpení trestného oznámenia žalobcu Okresnej prokuratúre Bánovce nad Bebravou a o postúpení nároku žalobcu o náhradu ujmy Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, že z tlačiva - bloku na pokutu nezaplatenú na mieste ev. č. U. zo dňa 23.03.2011, ako aj z vyjadrenia žalobcu je nesporné, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalobca prevzal na mieste samom pri uložení blokovej pokuty, dňa 23.03.2011, čo potvrdil aj vlastnoručným podpisom. V danom prípade, keďže žalobou napadnuté rozhodnutie bolo žalobcovi

doručené 23.03.2011, posledným dňom lehoty na podanie bol 23.05.2011. Žaloba však bola podaná až 22.03.2013, viac ako rok po uplynutí lehoty, a teda bola podaná oneskorene.

Ďalej, s poukazom na čl. 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, čl. 46 ods. 2 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“) a § 248 O.s.p., uviedol, že preskúmanie podozrenia trestného činu zneužitia právomoci nespadá do rozsahu preskúmvacej činnosti súdu podľa piatej časti O.s.p. v rámci správneho súdnictva. Preto nebolo v jeho právomoci podozrenie žalobcu prejednať, a po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania bude trestné oznámenie postúpené Okresnej prokuratúre Bánovce nad Bebravou.

Vo vzťahu k nároku žalobcu o náhradu ujmy uviedol, že nemá vecnú príslušnosť na jej prejednanie, s poukazom na § 7 ods. 1 a § 9 ods. 1 O.s.p. Uviedol, že o nároku žalobcu o náhradu ujmy je na rozhodnutie príslušný okresný súd Bánovce nad Bebravou, ktorému bol nárok žalobcu postúpený.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca včas odvolanie. Dôvodil tým, že prvostupňový súd neuviedol, od ktorého rozhodnutia uplynula dvojmesačná prekluzívna doba, na základe ktorej krajský súd konanie zastavil. Namietal, že krajský súd nebral do úvahy druhú časť § 250b ods. 1 O.s.p., kde je uvedené: „...pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak.“ Poukázal na to, že postupoval v zmysle § 83 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len „zákon“), ako osobitného zákona, a pokračoval v opravných prostriedkoch. K objasneniu priestupku napriek novým skutočnostiam nedošlo, pretože podľa žalobcu si správne orgány boli vedomé, že zneužili právomoc a správne orgány vyšších stupňov trestný čin zakrývali.

Namietal, že do dnešného dňa nebolo vykonané objasnenie priestupku a žalovaný č. 1 nevydal konečné rozhodnutie, čo považuje za nečinnosť správneho orgánu. Krajský súd nepreskúmal v zmysle novely O.s.p.- zákon č. 501/2001 Z.z., zákonnosť postupu správnych orgánov, pričom sa postupom správneho orgánu rozumie aj jeho nečinnosť. Mal za to, že senát krajského súdu sa nečinnosťou nezaoberal a neumožnil mu na pojednávaní predniesť stanovisko k veci.

Žalobca ďalej namietal, že predtlač na bloku, jeho vyplnenie, ako aj blokové prejednanie priestupku je v rozpore so zákonom (§ 84, § 86 písm. a/). Mal za to, že orgány Policajného zboru nemôžu prejednávať priestupok v blokovom konaní podľa § 22 zákona, lebo im to § 84 a § 86 zákona neumožňuje, t. j. nemôžu prejednávať priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Uviedol, že nebol poučený a blok nepodpísal v slobodnej vôli, ale pod zastrašovaním a psychickým tlakom. Tvrdil, že mu policajti odmietli vydať fotodokumentáciu z radaru a zastrašovali ho.

Ďalšia námietka smerovala proti postúpeniu trestného oznámenia príslušnej okresnej prokuratúre, nakoľko je to podľa žalobcu v rozpore s Trestným zákonom a Trestným poriadkom, pretože trestné činy vznikli aj na vyšších stupňoch správnych orgánov a justície a nemali by sa prejednávať na úrovni okresnej prokuratúry.

Záverom uviedol, že zastavením konania mu bolo odopreté právo dané Ústavou SR podľa čl. 46 ods. 1 a ods. 2. Navrhol, aby odvolací súd zrušil uznesenie krajského súdu a nariadil nové pojednávanie a pokračovanie v konaní, avšak iným senátom s iným predsedom senátu.

Žalovaný č. 2 vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdil. Skutočnosti uvádzané žalobcom považoval za tendenčné a nepodložené relevantnými dôkazmi, ktoré by poukazovali na dôvodnosť odvolania. Mal za to, že tvrdenia žalobcu vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že žiadne z písomností ani žiadne z konaní, ktoré začalo z podnetu žalobcu po vydaní rozhodnutia v blokovom konaní nemali vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia správneho orgánu vydaného v blokovom konaní dňa 23.03.2011. Konanie o preskúmanie rozhodnutia bola správne zastavené z dôvodu uplynutia prekluzívnej lehoty.

Vyjadrenie k odvolanie žalobcu podal aj žalovaný č. 4., a to osobitne úrad inšpekčnej služby a úrad kontroly.

Úrad inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby západ, vo vyjadrení uviedol, že vykonával preverovanie v odstúpenej časti podania týkajúcej sa podozrenia z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa, ktorého sa mali dopustiť príslušníci Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bánovciach nad Bebravou dňa 23.03.2011 medzi obcami Látkovce a Jerichov. Šetrením neboli zistené skutočnosti odôvodňujúce začatie trestného stíhania alebo disciplinárneho previnenia.

Úrad kontroly, vo vyjadrení uviedol, že podania žalobcu boli vybavované v zmysle zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach v znení zákona č. 289/2012 Z.z. Pod č. spisu SKIS-OK-OS-St-988/2011 bola prešetrová sťažnosť podaná otcom žalobcu, proti vybaveniu sťažnosti z úrovne odboru kontroly Prezídia Policajného zboru, kde bola vyhodnotená ako neopodstatnená. Z úradu kontroly boli vybavené dve podania postúpením úradu inšpekčnej služby- podanie zo dňa 20.03.2012 a z 05.01.2012. Podanie žalobcu zo dňa 02.04.2011 bolo postúpené Prezídiu Policajného zboru, o čom bol žalobca upovedomený. Podanie zo dňa 08.08.2011, ktoré im bolo dané na vedomie, bolo vybavené v zmysle § 6 ods. 1 písm. g) zákona o sťažnostiach - odložené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a ide o uznesenie, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 v spojení s § 250p O.s.p.), dospel jednomyselne k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. sa pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v piatej časti, použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

V druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je upravené rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa § 250b ods. 1 O. s. p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a <. alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2 <. Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Podľa § 52 ods. 2 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch orgány Policajného zboru prejednávajú priestupky spáchané porušením všeobecne záväzných právnych predpisov o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 84 ods. 4 zákona pokuty v blokovom konaní sú oprávnené ukladať a vyberať správne orgány, v ktorých pôsobnosti je prejednanie priestupkov, osoby nimi poverené a ďalej orgány ustanovené týmto alebo iným zákonom.

Z obsahu súdneho a administratívneho spisu má odvolací súd za preukázané, že žalobou napadnuté rozhodnutie, ktorým je blok na pokutu nezaplatenú na mieste, žalobca prevzal osobne dňa 23.03.2011 pri uložení blokovej pokuty, o čom svedčí aj jeho podpis na bloku. Tento deň je dňom doručenia a zároveň, keďže rozhodnutie v blokovom konaní je právoplatné v deň vydania, nadobudlo rozhodnutie aj

právoplatnosť.

Žalobu podal žalobca na poštovú prepravu dňa 22.03.2013, teda zjavne oneskorene, vzhľadom na to, že lehota na podanie žaloby uplynula dňa 23.05.2011.

V zmysle judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (R 40/1997) „oneskorene podanou žalobou“ podľa § 250b ods. 1 O.s.p. treba rozumieť, že žaloba bola podaná po dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni. Márne uplynutie lehoty na podanie žaloby je neodpušiteľné.

Lehota upravená v ustanovení § 250b ods. 1 O.s.p. je lehotou procesnoprávnou. Nedodržanie stanovenej lehoty na podanie žaloby v ustanovení § 250b ods. 1 O.s.p. je neodstrániteľným nedostatkom (podmienkou) konania, ktorý má za následok, že súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci samej, ale musí konanie zastaviť bez meritórneho rozhodnutia z dôvodu nesplnenia procesných podmienok. S poukazom na uvedené je irelevantné tvrdenie žalobcu, že krajský súd nepreskúmal zákonnosť postupu správneho orgánu. Prvostupňový súd sa nemohol zaoberať tým, či námietky žalobcu v žalobe sú alebo nie sú dôvodné, pretože zistil dôvod, ktorý viedol k nemeritórnemu rozhodnutiu vo veci.

Námietku žalobcu, že zastavením konania mu bolo odopreté právo dané Ústavou SR stanovené podľa čl. 46 ods. 1 a ods. 2, považuje odvolací súd za nedôvodnú. V tejto súvislosti odvolací súd upriamuje pozornosť žalobcu na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 11/1996, v ktorom vyslovil názor, že skutočnosť, že sťažovateľ podal žalobu oneskorene, t. j. po uplynutí zákonnej lehoty na jej podanie podľa § 250b ods. 1 O.s.p., a preto bolo konanie o žalobe zastavené, nemožno považovať za porušenie základného práva upraveného v čl. 46 ods. 2 Ústavy SR.

Námietka žalobcu, že krajský súd nebral do úvahy druhú časť § 250 písm. b) O.s.p. kde je uvedené: „...pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak.“, je taktiež nedôvodná. Krajský súd v napadnutom rozhodnutí správne uviedol, že osobitný predpis v tomto prípade neustanovuje inú lehotu na podanie správnej žaloby. Odvolací súd sa stotožňuje aj s názorom krajského súdu, že na vybavenie trestného oznámenia podaného žalobcom je príslušná Okresná prokuratúra Bánovce nad Bebravou.

Nedôvodné je aj tvrdenie žalobcu, že orgány Policajného zboru nemôžu prejednávať priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Oprávnenie na ukládanie blokových pokút a prejednávanie priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky orgánom Policajného zboru vyplýva z § 52 ods. 2 písm. a) v spojení s § 84 ods. 4 zákona. V § 86 písm. a) sú uvedené ďalšie osobitné skupiny priestupkov, ktoré môžu orgány Policajného zboru v bokovom konaní prejednávať.

Odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd v danej veci rozhodol správne a v súlade so zákonom, keď konanie o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu žalovanej zastavil v zmysle § 250d ods. 3 O.s.p. z dôvodu zmeškania lehoty na podanie žaloby podľa § 250b ods. 1 O.s.p., a preto napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 142 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c O.s.p. tak, že účastníkom konania právo na ich náhradu nepriznal, keďže žalobca nebol v konaní úspešný a žalovaní nemajú právo na náhradu trov zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.